

Nar fra det andet, da er dette jo vistnok ogsaa meget rigtigt, men Spørgsmaalet er, om det finder Anvendelse paa dette Sted. Her ere to Poster af en saadan Natur, skjøndt jeg dog vil sige, at de kun tildeels ere af lige Natur; thi hvad angaaer Posten under Veivæsenet, hvor en Sum gaaer over fra det ene Nar til det andet, da er det jo egentlig talt kun et Ord, hvormed der er Tale; det forekommer mig ikke, det kan siges, at der ligger noget Urigtigt deri, det hele berøber, om jeg saa maa sige, paa en Ordlyd, idet man nævner et Nar istedetfor et andet. Hvad nu navnlig angaaer det Punkt, som her foreligger, da fastholdt den meget ærede Rigsdagsmand Principet, men er et saadant Princip rimeligt og er det muligt? thi for at et Princip kan være rigtigt, maa det dog være muligt. Jeg troer ikke, at det i den her foreliggende Sag er muligt for Regjeringen, saaledes som den ærede Rigsdagsmand forlangte, at afflutte den 31te Marts, for at Principet kunde see sig selv, men derimod troer jeg, at det er et rigtigt Princip, at Alt, hvad der kan afflutes den 31te Marts, bliver affluttet, saa at denne Sum af 500 Rdl. ikke maa betragtes som Noget, man har Lov til at lade henstaae efter den 31te Marts, men kun som en calculatoirisk Sum, som det var ønskeligt var endnu meget mindre. At Regnskabet for denne Post skulde kunne slutes den 31te Marts, troer jeg rigtignok ikke er muligt, men naar det ikke er muligt, troer jeg heller ikke, det er ganske rigtigt i den Retning at tale om et Princip; thi, som sagt, for at et Princip kan være rigtigt, maa det være muligt.

Juslitsministeren: Med Hensyn til den Bemærkning, der er fremsført i Udvalgets Betænkning under Nr. 16, skal jeg blot yttre, at det ikke fra Ministeriets Side har manglet paa meget alvorlige Bestræbelser for at faae Sagen bragt paa det Punkt, at denne Uregelmæssighed kunde undgaaes; men den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Sde Valgkreds (Rimestad) havde vistnok Ret, naar han sagde, at det næsten var umuligt at faae det bragt istand; det har vist sig, at det støder paa særdeles store Vanskeligheder. Her er for en stor Deel Spørgsmaal om Regninger over afgivne

Befordringer, og det har ikke været gjørligt at faae disse Regninger bragt tilstede; men jeg skal dog ikke tilbageholde den Bemærkning, at det maaskee gjennem en mere combineret Fremgangsmaade kunde være muligt med visse tilstræffelige Garantier at faae det bragt dertil at man ved Finantsaarets Udløb kan have et fast Begreb om, hvormed der er medgaaet til Befordringsudgifter. Det er imidlertid vist, at de særdeles indtrængende Foranstaltninger, der fra Juslitsministeriets Side ere truffene i den Anledning, endnu ikke have kunnet bringe Sagen i en saadan Orden.

Tscherning: Jeg vil holde mig til den ene Gjenstand, som her foreligger, Befordringsudgifterne, og derved troer jeg det skal blive aldeles klart, at der ikke er den allermindste Vanskelighed for, at Ministeriet iforveien kan vide, til hvem og for hvad Regjeringen skylder Befordringsudgifter. Sagen kan reise paa Regjeringens Regning, uden for den Vedkommende, der afgiver Befordringen, at godtgjøre, at det er paa Regjeringens Regning, den Befordring tages; derom troer jeg, vi Alle ere enige, og Enhver, der reiser for Regjeringens Regning, har altsaa en Delegation af Regjeringen til for Statens Regning at skaffe sig fri Befordring. Men dette skylder han at bevise, førend Befordringen afgives, og dertil bør leveres ham et Vognpas, thi ellers kunde jo Enhver, der kunde give sig en vis Anseelse, en vis Charakter, skaffe sig Befordring hele Landet igjennem for Statens Regning. Med et saadant Vognpas behøver kun at følge dobbelte Dviteringer til Afklipning, hvoraf den ene afgives til den, der afgiver Befordringen, og den anden indsendes til Regjeringen til Oplysning om, at Regjeringens Bemærkning til at tage Befordring til den og den Grad er bleven udlymt. Dersom man vil sige: dette er meget compliceret, saa skal jeg gjøre opmærksom paa, at det er Noget, der for mange Nar siden har været bragt i Anvendelse her i Landet, og som kun er gaaet af Brug ved Slenbrian, da der var færre Fribefordringer. I hele den forrige Krigstid, fra 1807—1814, var der en Mangfoldighed af militaire Personer, der bleve transporterede ved Fribefordringer, deels fra Kjøb-